

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.17.0147.N

G D D V,

beklaagde,

eiser,

met als raadsman mr. Charlotte Kennis, advocaat bij de balie te Dendermonde.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het vonnis in hoger beroep van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, van 11 januari 2017.

De eiser voert geen middel aan.

Raadsheer Filip Van Volsem heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Luc Decreus heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Ambtshalve middel

Geschonden wettelijke bepaling

- *artikel 204 Wetboek van Strafvordering*

1. Artikel 204 Wetboek van Strafvordering bepaalt:

“Op straffe van verval van het hoger beroep bepaalt het verzoekschrift nauwkeurig de grieven die tegen het vonnis worden ingebracht, met inbegrip van de procedurele grieven, en wordt het verzoekschrift binnen dezelfde termijn en op dezelfde griffie ingediend als de in artikel 203 bedoelde verklaring. Het verzoekschrift wordt ondertekend door de eiser in hoger beroep of zijn advocaat, of door een ander bijzonder gevolmachtigde. In dit laatste geval wordt de volmacht bij het verzoekschrift gevoegd.

Dit verzoekschrift kan ook rechtstreeks worden ingediend op de griffie van de rechtbank of het hof waarvoor het hoger beroep wordt gebracht.

Daartoe kan een formulier, waarvan het model wordt bepaald door de Koning, worden gebruikt.

Deze bepaling geldt ook voor het openbaar ministerie.”

2. Het door artikel 204, derde lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde grievenformulier werd vastgesteld met het koninklijk besluit van 18 februari 2016 tot uitvoering van artikel 204, derde lid, Wetboek van Strafvordering. Dit voorgedrukt grievenformulier bevat een lijst van mogelijke grieven tegen onder meer de beschikkingen op strafgebied (1.1 tot 1.12) en het vermeldt dat de gebruiker van het formulier het toepasselijke vakje moet aankruisen en hij desgevallend moet schrappen wat niet past en desgevallend moet aanvullen met opmerkingen.

3. Uit deze bepalingen en de wetsgeschiedenis ervan volgt dat:

- de wetgever door het invoeren van de verplichting om de tegen het in eerste aanleg gewezen vonnis geformuleerde grieven nauwkeurig te bepalen een doelmatiger behandeling van de strafzaken in hoger beroep beoogt en in het

bijzonder nutteloze werklast en kosten wil vermijden door niet langer niet-betwiste beslissingen aan de appelrechter voor te leggen;

- door de verplichting de grieven nauwkeurig te bepalen de appellant wordt gedwongen na te denken over de wenselijkheid en de gevolgen van het instellen van het hoger beroep en de geïntimeerde dadelijk kan uitmaken welke beslissingen van het eerste vonnis worden betwist en waarover hij in hoger beroep verweer zal moeten voeren;
- aan alle partijen die een hoofdberoep of volgheroep aantekenen op straffe van vervallenverklaring van dat hoger beroep de verplichting wordt opgelegd te preciseren welke punten van het in eerste aanleg gewezen vonnis zouden moeten worden gewijzigd, zonder dat zij evenwel daartoe de argumenten voor de beoogde wijzigingen dienen op te geven;
- het modelgrievensformulier vooral bedoeld is voor hen die geen advocaat hebben noch een ruime scholing om zich bewust te zijn van de draagwijdte van de akte van hoger beroep en van de mogelijkheid om die te beperken en om hen in staat te stellen te preciseren op welke punten de in eerste aanleg gewezen beslissing moet worden gewijzigd.

4. Bij de toepassing van artikel 204 Wetboek van Strafvordering moet rekening worden gehouden met het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht van toegang tot de rechter, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Uit die bepaling volgt dat de lidstaten het instellen van rechtsmiddelen afhankelijk mogen maken van voorwaarden, maar dat bij de toepassing van die voorwaarden de rechter niet overdreven formalistisch mag zijn zodat de billijkheid van de procedure wordt aangetast of overdreven soepel zodat de opgelegde voorwaarden inhoudsloos worden.

5. Het staat aan de appelrechter om onaantastbaar in feite de draagwijdte te bepalen van de door een appellant in het verzoekschrift of in het grievenformulier opgegeven grief of grieven. Het Hof gaat wel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord.

6. Het voormelde grievenformulier maakt onder de hoofding "1. Strafgebied" onder meer melding van de rubrieken "1.4 strafmaat", "1.8 andere maatregelen:

herstelmaatregel – dwangsom – “ en “1.12 andere”. Het bevat geen afzonderlijke rubriek “veiligheidsmaatregel” of “beveiligingsmaatregel”.

Het beroepen vonnis vermeldt het bij toepassing van artikel 42 Wegverkeerswet definitief uitgesproken verval wegens lichamelijke ongeschiktheid dadelijk na de voor de telastleggingen A, B en C uitgesproken straffen en zonder die maatregel als een beveiligingsmaatregel te kwalificeren.

Het bestreden vonnis kan dan ook niet naar recht oordelen dat de eiser met het aankruisen van de rubriek “1.4 strafmaat” niet de bij toepassing van artikel 42 Wegverkeerswet bedoelde beveiligingsmaatregel heeft beoogd en dat die maatregel buiten de saisine van de appelrechters valt.

Aldus schendt het bestreden vonnis de vermelde wetsbepaling.

Ambtshalve onderzoek van de beslissing op de strafvordering voor het overige

7. De substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen zijn in acht genomen en de beslissing is overeenkomstig de wet geweest.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden vonnis in zoverre het oordeelt dat de bij toepassing van artikel 42 Wegverkeerswet bevolen beveiligingsmaatregel buiten de saisine van de appelrechters valt.

Verwerpt het cassatieberoep voor het overige.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde vonnis.

Veroordeelt de eiser tot drie vierden van de kosten van zijn cassatieberoep.

Houdt de beslissing over de overige kosten aan en laat die over aan de verwijzingsrechter.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, rechtszitting houdend in hoger beroep, anders samengesteld.

Bepaalt de kosten op 114,73 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit raadsheer Filip Van Volsem, als waarnemend voorzitter, de raadsheren Alain Bloch, Antoine Lievens, Erwin Francis en Ilse Couwenberg, en op de openbare rechtszitting van 18 april 2017 uitgesproken door waarnemend voorzitter Filip Van Volsem, in aanwezigheid van advocaat-generaal Luc Decreus, met bijstand van afgevaardigd griffier Véronique Kosynsky.

Verzoekschrift

NIET VERBETERDE KOPIE